

вість багато знайшлось таких, що стались охотитись до св. уїї, але інші лишились при своїй пустій вірі. Та проте ясновельможна пайї мала ту втіху, що після прогіаия, силою трибунальського декрету, з Острозських маєтностей 46-ох схизматицьких попів, віра католицька почала тут ширитись, а схизматицька упертість по trochu зменшались, так що незабаром і протий народ і навіть попи приставали до уїї; а задля того, щоб твердість їх в уїї була видна і всім відома, богобійна пайї постановила, щоб всі попи з усіх її маєтностей прибували в ризак до Острога на свято Божого Тіла задля участі в процесії і читали на славянській мові євангеліє. Сей звичай в головних містах тримається і доси (себ-то в 1698 р., коли зложеие було *Žycie Anny Aloizu*).

Так оповідають про Острозську трагедію біографи Анії Альоїзи, ярославські Єзуїти. Інші польські історики, переказуючи сей епізод; в загальних рисах згідно з єзуїтами, додають деякі цікаві подробиці. Домовину з тілом князя Олександра було викрадено в ніч під Великодні свята. Народ, якого велика сила зібралась до церкви, голосно гаїв блюзирський учинок своєї дідички, але ще не починаючи ворохобії проти неї, терпеливо ждучи кінця служби і посвячення пасок. Аж тут верталась з костела сама дідичка в кареті, цугом, в супроводі двох кін і гайдуків. Їй треба було переїхати до замку через міст, як-раз поуз са